

TRATAMENTUL CHIRURGICAL AL FRACTURILOR DE MASIV TROHANTERIAN LA PACIENTUL VÂRSTNIC

Constantin Vascauțan

(Conducător științific: Andrei Olaru, dr. șt. med., asist. univ., Catedra de ortopedie și traumatologie)

Introducere. Fracturile de masiv trohanterian sunt întâlnite frecvent la persoanele cu vârstă înaintată, preponderent sexul feminin, cauza fiind demineralizarea osoasă pronunțată, ce necesită un tratament chirurgical cât mai urgent pentru a grăbi mobilizarea și a micșora perioada de imobilizare.

Scopul lucrării. Analiza statistică actualizată a pacienților cu fracturi de masiv trohanterian, cu reflectarea unor particularități ale tratamentului chirurgical efectuat.

Material și metode. Studiu retrospectiv, de cohortă. Lucrarea se bazează pe analiza imaginilor clinico-radiologice și a specificului tratamentului a 120 de pacienți cu fracturi de masiv trohanterian, evidențiați în secția de traumatologie I și II din incinta IMSP IMU.

Rezultate. În urma tratamentului prin metoda „funcțională”, nu a existat niciun rezultat bun al tratamentului. Rezultat satisfăcător a fost obținut la 7 pacienți (33,30%) și nesatisfăcător – 3 pacienți (14,30%). Aproape toți pacienții operați au fost mobilizați, iar la 83 (din 87) de pacienți (95,40%), capacitatea de sprijin a membrului afectat a fost restabilită în perioada postoperatorie apropiată. Aceasta confirmă importanța osteosintezei în alegerea tacticii de tratament la pacienții vârstnici cu fractură de masiv trohanterian

Concluzii. (1) Incidența fracturilor de masiv trohanterian crește exponențial cu vârsta, având drept consecință decompensarea comorbidităților, pierderea capacității de autodeservire și necesitatea unei spitalizări îndelungate. (2) Tactica de tratament chirurgical trebuie ajustată fiecărui pacient, ținându-se cont de vârstă, comorbidități, calitatea osului, de care depinde rezultatul final.

Cuvinte cheie: fractură de femur proximal, pacient vârstnic, osteosinteză.

SURGICAL TREATMENT OF GREATER TROCHANTER FRACTURES IN ELDERLY PATIENTS

Constantin Vascauțan

(Scientific adviser: Andrei Olaru, PhD, asst. prof., Chair of orthopedics and traumatology)

Introduction. Greater trochanter fractures are some of the most common fractures in elderly people. Women are more likely to have these fractures, because of a strong bone demineralization. This type of fractures require an urgent surgical intervention for rushing the mobilisation and for decreasing as much as possible the dorsal decubitus period.

Objective of the study. The analysis of updated statistics about greater trochanter fractures, with reflection about surgical features and comparison with clinical and imaging results in specialty literature.

Material and methods. Retrospective cohort study. The scientific paper is based on the analysis of clinical imaging and treatment features of 120 patients with trochanteric fractures, from traumatology I and II sections from IMSP IMU.

Results. There were no positive results after following „functional” method treatment. There was a satisfactory result in 7 patients (33,30%) and unsatisfying in 3 patients (14,30%). Almost all of the patients were mobilised, and in 83 (from 87) patients (95,40%) the support capacity of the affected limb was recovered in the postoperative period. This confirms the importance of osteosynthesis in choosing the treatment tactics in greater trochanter fractures in elderly patients.

Conclusions. (1) Greater trochanter fractures incidence is in exponential growth with age, with consequences such as decompensation, loss of self servicing capacity and the requirement of longer periods of hospitalization. (2) Surgical treatment must be chosen for each patient individually, considering age, comorbidities, bone quality, on which depends the final result.

Key words: proximal femur fractures, elder patient, osteosynthesis.